

Březen

VŠUDYPŘÍTOMNÝ BŮH

O jednom papeži se vypráví anekdota, v níž se nachází ve vysoké nadmořské výšce během letecké přepravy z jednoho kontinentu na druhý. Letuška mu nabízí skleničku alkoholu, ale on se brání slovy: „Tady ne, už jsme blízko Šéfa.“

Anekdoty mohou sledovat vtipný cíl pomocí absurdity, která v sobě skrývá nesmyslnost určité otázky či problému a otevírá tím prostor k zamyšlení, jak to vlastně ve skutečnosti je. Dokladem je i výše uvedená anekdota. Navozuje problém Boží přítomnosti.

Ve starém katechismu Dr. Antonína Podlahy z roku 1947 je pod číslem 18. na str. 11 uvedena otázka: „Co znamená: Bůh je *všudypřítomný*?“ Katechismus odpovídá stručně a jasně: „Bůh je *všudypřítomný*, znamená: *Bůh je všude, na nebi i na zemi*.“ K této odpovědi je v poznámkách jako biblický podklad úryvek Žalmu 139,7.8: „***Kam mohu odejít před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tváří? Zamířím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš.***“

Stačí nám toto objasnění? Jsme již s problémem hotovi? Žalmista zřejmě neřeší způsob, jakým je Bůh přítomen. Odpovídá však polemicky na pojetí různých náboženských představ, podle nichž je určité božstvo lokalizováno často podle kmene či národa, který si jej přisvojuje. „náš Bůh je tady a nikde jinde“...Jde o určitou skupinovou a místní preferenci. Naproti tomu stojí pojetí Boha Izraele, který je prostorově neomezený. Nemá ani smysl tvrdit, že je ho někdy méně nebo více, že je někde blíže nebo dále. To by odpovídalo omezenému materialistickému pojetí.

Všudypřítomnost jako Boží vlastnost se někdy špatně chápe. Představují si ji, jak to naznačuje běžný výraz pří-tom-ný, tj. při-tom. Jako by byl Bůh při věcech, v jejich blízkosti, jako by byl nějakým divákem, který přihlíží kosmickému divadlu a sem tam zasáhne do jeho dění, jako by byl Bůh jen vnějšně přítomný, podobně jako člověk a nebo dokonce jako věci neživé. Tato představa je však nedůstojná Boha: takto vypadá Bůh jako nějaký „svatý za dědinou“, který stojí jaksi mimo svět, mimo jeho běh a problémy.

Musíme si tedy při této příležitosti nejdříve ujasnit, že slovo přítomný nemá vždy jen jednoznačný význam, ale že vyjadřuje rozmanité vztahy mezi tím, co je.

Jistě už na první pohled je každému jasné, že jinak je např. v pokoji přítomný člověk, jinak pes, jinak květina a jinak třeba kytara. Cítíme, že jejich přítomnost v pokoji je u každého jiná, protože jejich přirozenost je jiná. Už i duch řeči to vystihuje.

Ale i přítomnost samých osob připouští určité odstupňování, které se zakládá na dvojpolovosti člověka (tělo a duch). S někým žijeme měsíce a roky (např. lidé v panelácích) a přece cítíme, jako by se mezi námi rozprostíraly takřka mrazivé dálavy. Zato od našich drahých jsme někdy stovky kilometrů daleko, a přece cítíme, že jsou nám ustavičně blízcí, jako by byli přítomni mezi námi.

Slovo přítomný nemá tedy vždy jednoznačný význam. Jinak jsou v prostoru přítomna tělesa, jinak duch a zase jinak Bůh.

Tělesa jsou v prostoru přítomna dotykem, tzn. zaujímají určitý prostor, ohraničený jejich povrchem. Proto dvě tělesa nemohou zaujímat současně též prostor. Překáží jim neproniknutelnost, neprostupnost. Hranici „přítomnosti“ těles tvoří tedy jejich povrch. O nějakém sjednocení mezi nimi nemůže být řeč. Mohou být jedno při druhém, ale nikdy ne jedno v druhém.

Duch je přítomný „dotykem“ svého účinku, tzn. je přítomný tam, kde působí, kde vykonává nějakou činnost, nějaký vliv. A když je okruh jeho činnosti omezený, znamená to, že jeho činnost

musí být nějak definovatelná v dimenzích času a prostoru, tedy že je konečná vzhledem k ní samé i vzhledem k tělesům, na které působí. Typickým příkladem toho je člověk. Lidský duch se nejen váže na určité místo a na určitý čas, ale zůstává natrvalo zapojený na určité tělo, které se vyvinulo pod jeho vlivem a za jeho řízení. Je v těle přítomný jako něco formujícího celé tělo. Ale přece je nám jasné, že duchu jako takovému odporuje lokalizace, upoutanost k místu. Lidský duch je přítomný „v místě“ prostřednictvím těla a je přítomný celý v celém těle a (rovněž celý) ve všech jeho částech.

Bůh však nemůže být přítomný žádným z předešlých způsobů, protože by to odporovalo jeho nekonečnosti a jednoduchosti. Přece však, podobně jako duch, je svou činností přítomný všude tam, kde působí. Jeho působnost je však naprosto neomezená: všechno, co je, je plodem jeho nekonečné činnosti jako Stvořitele a Udržovatele. Nic nemůže povstat, trvat, vyvíjet se a být činným bez pozitivního Božího zásahu. Proto říkáme, že *je Bůh všude, kde něco je; všude tam se projevuje jeho nekonečná moc.*

Každé bytí je přece závislé od první příčiny ve svém vzniku, trvání a celém svém bytí. Ale první příčinou všeho je Bůh: Je Stvořitelem a Udržovatelem všeho. A on je zároveň bytostí nekonečnou, neomezenou. Proto, když jiný duch má úměrně ke svým omezeným možnostem omezené pole působnosti, pole Boží působnosti a činnosti je neomezené. Bůh je totiž bytostí transcendentální, tj. všepřesahující (převyšující).

Proto místo obvyklého rčení „Bůh je všudypřítomný“ je lépe říci: „Všchno je v Bohu“. Ne, že by s tím byl totožný, ale vše zujímá, obsáhne a převyšuje svou činností. Tak aspoň chápali Boží všudypřítomnost odjakživa velicí duchové lidstva. Když sv. Pavel říká Athéňanům: „V něm žijeme, pohybujeme se, jsme, jak to říkají i někteří z vašich básníků“ (Sk 17,28), cituje už Epimenida z Knosu (6. stol. př. Kr.), svého krajana Arata (3. stol. př. Kr.) a stoika Kleantha (rovněž).

Proto říká sv. Augustin: „Bůh je mi bližší než moje vlastní nitro, je životem mého života.“

Všchno je tedy plné Boha. Intimita vztahu člověka k Bohu je ve světle těchto slov mnohem hlubší nežli se často na první pohled zdá. Člověk je naprosto na Bohu závislý. Závisí na něm jako myšlenka na tom, kdo myslí, nebo ji vyjadřuje: jako ona se váže na myslícího a hovořícího, tak každý z nás závisí na Bohu, který nás stvořil a udržuje v bytí. A ve chvíli, kdy na něm přestaneme záviset, přestaneme i existovat. Proto s vděčností, ale i s posvátnou bázní bychom měli sledovat tento svůj vztah.

Vědomí takto skutečné Boží blízkosti se stává člověku zdrojem pokoje a jistoty, cítí se v bezpečí, protože pochopil, že je předmětem Boží starostlivosti, ochrany a lásky. Stává se mu zdrojem posily v každém pokušení a utrpení (viz starozákonní vyprávění o Josefu Egyptském, Gen 37. – 48. kap.) neboť chápe, že nikdy není sám (viz Ž 23: „Hospodin je můj pastýř“ a Ž 27, 1.10).

Tento veliký a blízký Bůh ukázal svou moc také a především *vzkříšením Pána Ježíše Krista*, který nepřichází z nějaké výšky, dálky nebo hloubky, ale jeho Království je mezi námi. Za Ním nemusíme vystupovat někam vysoko do hor nebo se k Němu vznášet letadlem.

P.Lohelius

Liturgický kalendář

2. neděle	4. NEDĚLE POSTNÍ
9. neděle	5. NEDĚLE POSTNÍ
15. sobota	Slavnost SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE <i>doporučený svátek</i>
16. neděle	KVĚTNÁ NEDĚLE
17. pondělí	PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE
18. úterý	ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE
19. středa	STŘEDA SVATÉHO TÝDNE
20. čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
21. pátek	VELKÝ PÁTEK
22. sobota	BÍLÁ SOBOTA
23. neděle	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
24. - 29.	PONDĚLÍ AŽ SOBOTA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
30. neděle	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)
31. pondělí	Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

Oznámení

- ✓ **Biblické katecheze o Kristově utrpení budou pokračovat v sobotu 1. a 15. března** ve farním sále po skončení bohoslužeb.
- ✓ **Mši svatou na 4. neděli postní v 11.00 hod. v kostele Nejsvětější Trojice bude** **celebrovat světící biskup pražský Mons. Karel Herbst SDB.**
- ✓ **Další část filmu o Pánu Ježíši: „Největší příběh všech dob“** bude uvedena **v sobotu 8. března** ve farním sále po skončení bohoslužeb.
- ✓ **Při slavení Velikonoční vigilie 22. 3. ve 20.00 hod. přijme v kostele sv. Jana Nepomuckého iniciační svátosti Mgr. Jana Maroszová.**

VELIKONOCE V KOŠÍŘÍCH

Květná neděle	kostel sv. Jana N.	9,00	
	Nejsv. Trojice	11,00	
Zelený čtvrtek	kostel sv. Jana N.	17,30	
Velký pátek	Nejsv. Trojice	15,00	křížová cesta
	kostel sv. Jana N.	17,30	
Vigilie Vzkříšení	kostel sv. Jana N.	20,00	
Boží hod velikonoční	kostel sv. Jana N.	9,00	
	Nejsv. Trojice	11,00	
Velikonoční pondělí	kostel sv. Jana N.	9,00	
	Nejsv. Trojice	11,00	

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 8. února 2008 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Vít Bobysud, Václav Dráb, Václav Funda, Jan Havel, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková a Stanislav Dobeš

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Technické záležitosti
3. Činnost ve farnosti

Ad 1. Zápis projednán v celém znění a bylo souhlasně konstatováno, že naprostou prioritou v pracích s údržbou našich kostelů je oprava zatékání dešťové vody střechami do nitra staveb. V kostele sv. Jana zbývá ještě dokončit úpravu posledních dvou svodů a to v rozích nad sakristií a u věže. Teprve po kompletním dokončení těchto prací bude možno vynaložit další úsilí a finanční prostředky na další akce. Týká se to zejména objednání a instalace výhřevných rohoží do lavic u sv. Jana, na něž je třeba zajistit cca 200 tis. Kč.

Ad 2. V dalším průběhu schůze výbor opakovaně jednal o potřebě zkompletování základní stavební dokumentace kostela sv. Jana. Na dohledání originálu nebo ověřené kopie Kupní smlouvy na pozemek areálu sv. Jana pracuje intenzivně Ing. Bobysud se spolupracovníky a věc je na dobré cestě ku zdárnému výsledku. Také úspěšně pokračuje dobrá spolupráce s firmou I a SP, s.r.o., která se též na splnění tohoto nesnadného úkolu spolupodílí.

K získání dalších potřebných dokumentů bude jednat předseda výboru s archivem Magistrátu hl. města Prahy za účelem získání Výpisu z jednání tohoto orgánu za leden 1939. Termín projednání hledaného rozhodnutí Magistrátu upřesní Ing. Bobysud.

P. Lohel informoval o jednání s firmou pana Ondrejky ohledně bezpečnostní mříže na vchodové dveře u Nejsv. Trojice. Rovněž bylo jednáno o nových lavicích s uměleckou restaurátorkou pí V. Hejdovou.

Ad 3. Předseda výboru uvedl informaci o přípravě Valné hromady naší Společnosti, která by měla zvolit nový výbor pro další funkční období. Bylo dohodnuto Valnou hromadu svolat na neděli 25. května tr. po skončení mše sv u sv Jana. Na programu bude Zpráva o činnosti Společnosti přátel košířských kostelů za uplynulé období a také volba členů do nového výboru naší Společnosti. Předběžný seznam kandidátů připraví předseda formou návrhu do příští schůze výboru, který ji projedná a ev doplní potřebný počet členů.

Byl navržen termín farního zájezdu do Bečova n/Teplou a Lokte a to na sobotu 24. května. Bylo domluveno, že Ing. V. Dráb připraví a ve vhodném termínu přednese přednášku o historii vzácné relikvie sv Maura, která je tam deponována. Farní vycházka do poutního kláštera na Bílé Hoře v Praze 6 je plánována na sobotu 21. června 2008

Příští schůze výboru je svolána na pátek 14. března v obvyklou hodinu.

V průběhu jednání zaznamenal

Stanislav Dobeš

Sv. Kazimír

památka 4. března

Svatý Kazimír pocházel z královského rodu Jagellovců. Jeho děd Vladislav Jagello byl velkoknížetem litevským a zasloužil se o rozšíření křesťanství na Litvě. Stal se pak i polským králem. Sv. Kazimír se narodil v Krakově r. 1458 jako syn krále Kazimíra IV. a královny Alžběty Habsburské (sestry Ladislava Pohrobka). Měl 5 bratrů a 7 sester. Nejstarší bratr Vladislav se stal králem českým (jako Vladislav II.) a uherským. Další tři bratři postupně usedli na polský trůn. Poslední bratr byl arcibiskupem hnězdenským a kardinálem.

Výchova královského syna byla svěřena Janu Dlugoszovi, krakovskému kanovníkovi a polskému historikovi. Později se Dlugosz stal arcibiskupem ve Lvově. Dlugosz byl hluboce věřící člověk, vlastenec a byl i schopným státníkem. Kazimír se stal jeho žákem v devíti letech a už tehdy byla zřejmá jeho mimořádná zbožnost.

Ve 13 letech věku byl Kazimírovi nabídnut skupinou odbojných šlechticů uherský trůn. Kazimír odjel do Uher, protože si byl vědom tureckého nebezpečí a chtěl proti němu bojovat. Ale tento pokus se nezdařil a Kazimír se vrátil do Krakova. Znovu se stal žákem Jana Dlugosze až do r. 1475. Protože starší bratr Vladislav byl králem českým, byl Kazimír předurčen k tomu, aby nastoupil na polský trůn. K tomu byl svým otcem vychováván. Když král od r. 1479 strávil několik let na Litvě (byl také velkoknížetem litevským), aby tam uspořádal poměry, Kazimír dostal na starost Polsko a spravoval stát od r. 1481 do 1483 s velkým úspěchem. V té době odmítl sňatek s dcerou císaře. Krátce na to při cestě do Litvy onemocněl prudkou plicní chorobou. Protože byl slabý od postů a odříkavého života, chorobě podlehl. Bylo to na zámku v Grodně 4. března 1484. Pohřben byl v kapli Panny Marie v katedrále ve Vilně.

Sv. Kazimír byl oblíben pro svou povahu a pro svou spravedlnost a čistotu. Každé ráno chodil na mši sv. Často ještě v noci, když byl kostel zavřený, klečel před zavřenými dveřmi. Zvláště měl v úctě Pannu Marii a často zpíval hymnus "Omni die dic Mariae mea laudes anima" (Každý den pěj, má duše, chválu Marii). Pečoval o nemocné a chudé. Po smrti byl uctíván jako světec pro zázraky, které se staly u jeho hrobu. Polský král Zikmund I. žádal papeže o kanonizaci. Komise vedená papežským legátem zkoumala jeho život a zázraky a svou práci skončila v r. 1520.

Bula papeže Lva X. se však při cestě do Polska ztratila. Teprve král Zikmund III. Vasa získal novou bulu vydanou papežem Klementem VIII. r. 1602 podle kopie původní buly. Slavnost svatořečení se konala v r. 1604. ve vilenské katedrále.

Sv. Kazimír je patron Polska a hlavní patron Litvy, neboť pocházel z litevského panovnického rodu. Zobrazuje se nejčastěji v královském rouchu s lilii v ruce.

OKÉNKO VÍRY

„VĚŘÍM VE SVATOU CÍRKEV OBECNOU“ Církev v Božím plánu

147. Co znamená výraz církev?

Označuje lid, který Bůh svolává a shromáždí ze všech končin země, aby ustavil shromáždění těch, kteří se skrze víru a křest stávají Božími dětmi, údy Kristovými a chrámem Ducha Svatého.

148. Používá Písmo svaté k označení církve i jiná jména a obrazy?

V Písmu svatém nacházíme mnoho obrazů, které ozřejmují různé aspekty tajemství církve, které se navzájem doplňují. Starý zákon dává přednost obrazům, které souvisejí s *Božím lidem*; Nový zákon tě, v nichž Kristus vystupuje jako hlava tohoto lidu, který je jeho tělem, a dále přebírá obrazy ze života pastýřského (ovčinec, stádo, ovce), zemědělského (pole, oliva, vinice), městského (příbytek, kámen, chrám) a rodinného (nevěsta, matka, rodina).

149. Co je počátkem a dovršením církve?

Církev nachází počátek a dovršení ve věčném Božím plánu. Byla připravována ve Staré smlouvě vyvoláním Izraele, jenž se stal znamením budoucího shromáždění všech národů. Základ církve položil svými slovy a činy Ježíš Kristus, ale především ji uskutečnil svou výkupnou smrtí a zmrtvýchvstáním. V den letnic se církev veřejně ukázala vylitím ducha Svatého jako tajemství spásy. Svého dovršení dosáhne na konci časů jako nebeské shromáždění všech vykoupených.

150. Jaké je poslání církve?

Posláním církve je hlásat Boží království založené Ježíšem Kristem a zakládat je u všech národů. Ona sama je zde na zemi zárodkem a počátkem tohoto spásonosného království.

151. V jakém smyslu je církev tajemství?

Církev je tajemstvím, protože v její viditelné skutečnosti je přítomna a působí duchovní, božská skutečnost, kterou lze zahlédnout jen očima víry.

152. Co znamená, že církev je všeobecnou svátostí spásy?

Znamená to, že je znamením a nástrojem smíření a společenství celého lidstva s Bohem i jednoty celého lidského pokolení.

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

Usiluj více o ctnost než o vědění

Mezi pravé učence patří ne ten, kdo mnoho ví, nýbrž ten, který zná věci užitečné. Na světě je mnoho bezcenného a nicotného. Znat to, co neprospívá, je téměř totéž, jako nevědět nic.

Nejen to, co neprospívá, je škodlivé vědět, nýbrž často i to, co prospívá, neboť vědění nadýmá a živí pýchu. Jako není vůle proto blaženější, že se jí mnohé zachtělo, tak ani rozum není proto rozumnější, že velmi mnoho zná. Chtivost vědění byla první příležitostí ke hříchu.

Člověk, který zná sice všechno, nezná však sebe a Boha, je nešťastný. Blažený je ten, kdo má tuto znalost, i když o jiných věcech nic neví. To, co je nad námi, je lépe milovat, než rozumem chápat. Je potřeba více vzdělání srdce než rozumu!

Učme se pro život a ne proto, abychom dosáhli slávy; ne pro pouhé pobavení ducha, nýbrž abychom se stali užitečnými sobě i druhým. Učme se žít a ne mluvit, žít ctnostně a ne jen o ctnosti rozumovat, tj. milujme spíše věci vnitřní než vnější.

Vydává:**Redakční rada:****Uzávěrka:****Náklad:****Internet:**

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Tech. red.: J. Brůček

Č.ú.: 125708379/0800**Neprodejné**

SRDEČNĚ VÁS ZVE

na

KONCERT

skupina

DISTANCE

KONCERT SE KONÁ

ve čtvrtek 3. dubna 2008

V 19,30 HOD.

**Ve Farním klubu při kostele P.M. Sněžné
Praha 1 - Staré Město
Jungmannovo nám. 18**

Vchod je z průchodu do Františkánské zahrady (oblíbená zkratka mezi pasáží Světozor a Jungmannovým náměstím).

Dopravní spojení: metrem na Můstek, tramvajemi č. 3, 9, 14, 24 na zastávku Václavské náměstí, dále je možno projít Františkánskou zahradou.